

Ναί, καὶ τοῦτο τὸ Σάββατο ὑπερευλογημένο εἶναι καὶ δεδοξασμένο
(*Μνήμη ἱεροπρεπῶν Κολλυβάδων καὶ τῆς νήσου Σκιάθου ἐγκώμιον*)

Λαμπρὰ ἐπέλαμψε καὶ ἡ σημερινὴ ἡμέρα τοῦ ἄλλου Σαββάτου, ὅχι τοῦ Μεγάλου, ὅπου ζήσαμε μέσα στὴν θεοπρεπῆ σιγή, κατὰ τὸν θεῖο Πατέρα Ἐπιφάνιο ἐπίσκοπο Κύπρου, τὴν ἱεροκατάνυκτο ἀναμονὴ τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ τοῦ ἑτέρου Σαββάτου τῆς μεγαλοπρεποῦς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν πάντιμο χορείᾳ τῶν Ἀγίων καὶ σεπτῶν Κολλυβάδων Πατέρων. Καὶ χαίρει ἡ Ἐκκλησία καὶ πανηγυρίζει διὰ τὰ ἄνθη αὐτὰ τοῦ Παραδείσου μὲ τὰ ὁποῖα καὶ στολίζεται, ἀλλὰ καὶ ὠραΐζεται. Ἄνθη τῆς Ἀθωνικῆς πολιτείας, ποὺ ἔσπεψαν μὲ τὴν παναγία Τους παρουσία, πληθὺν ἱερῶν Μονῶν καὶ καθιδρυμάτων τῆς Ἑλλάδος. Μὲ κορυφαίαν τὴν ἀγιόλεκτον νῆσον Σκιάθον, τὴν νῆσον τῶν Κολλυβάδων, ὡς δικαίως ἐκλήθη.

Ἅγιοι, ὡς ὁ ὅσιος Νήφων ὁ Κοινοβιάρχης, ἱεροπρεπεῖς καὶ φιλάγιοι Μορφαὶ ὡς ὁ βιογραφὸς τοῦ ὁσίου Νικοδήμου καὶ παραδελφὸς αὐτοῦ, ὁ ἱερομόναχος Εὐθύμιος ὁ ἐπονομαζόμενος «Σταυρουδάς», ὁ φίλος καὶ συνδιδάσκαλος μὲ τὸν ὅσιο Ἀθανάσιο τὸν Πάριο, ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωσήφ ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων, οἱ

παραδελφοὶ ἱερομόναχοι τοῦ ὁσίου Νικοδήμου, Στέφανος καὶ Νεόφυτος οἱ ἐπονομαζόμενοι «Σκουρταῖοι» κ. ἄ. ἐστόλισαν μὲ τὴν σεμνοπρεπῇ καὶ ἱεροπρεπῇ παρουσία τους τὴν νῆσο Σκίαθο καὶ δὴ τὴν σεβασμίαν Μονὴν τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ, τὸ νέο Μοναστήρι, ὅπου διήλθον μέρος τοῦ βίου των ἢ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐκεῖ ἐπλήρωσαν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἀγιοφώτου ἐπιγείου ζωῆς των.

Ναί, δικαίως ὁ μακαριστὸς Κωστῆς Μπαστιᾶς ἀναφέρει: «Στὸ Δευτερονόμιο διαβάζουμε τὰ ἀκόλουθα: “...Ἔστι γὰρ ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύει ἐκεῖ κληρονομῆσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ γῆ Αἰγύπτου”, ἀλλὰ “γῆ, ἣν ὁ Κύριος ὁ Θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διὰ παντός οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπ’ αὐτῆς ἀπ’ ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ”.

Ἔτσι κ’ ἡ Σκιάθος δὲν εἶναι “ὥσπερ γῆ Αἰγύπτου”. Δηλαδή δὲν εἶναι οὔτ’ ὅπως ἡ Ἀθήνα, οὔτ’ ὅπως ἡ Ρώμη, οὔτε καθὼς εἶναι ἡ Πόλη. Ἄν ἡ Ὁρθοδοξία εἶχε σχεδιάσει τὸν ἀληθινὸ της χάρτη πρωτεύουσα... οὐσιαστικὴ τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ ἐδῶ καὶ χίλια χρόνια, εἶναι τ’ Ἀγιονόρος, ἔχοντας στὰ δεξιὰ του τὴ Θεσσαλονίκη καὶ στ’ ἀριστερά του τὴ Σκιάθο. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἡγετικὸ πνευματικὸ μας τρίπτυχο» (Κ. Μπαστιᾶ, Ὁ Παπαδιαμάντης)

Γι’ αὐτὸ καὶ αὐτὴ ἡ ἱερὰ νῆσος Σκίαθος οὐδέποτε, ὅσες καὶ νὰ συμβοῦν ἐπὶ τοῦ φιλαγίου τόπου της «ἐπεμβάσεις ἀξιοποιήσεως», εἶναι δυνατόν νὰ μεταποιηθεῖ σὲ «κοσμοπολίτικο νησί». Διότι πάντα εἶναι ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν τῆς Ἐφόρου αὐτῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ θεοφρουρεῖται ἀγρύπνως καὶ ἀδιαλείπτως ἀπὸ τὴν πανσεβασμιο καὶ παναγία χορεία τῶν θείων Κολλυβάδων. Εἰς αἰῶνας αἰώνων. Διὰ νὰ εἶναι καὶ νὰ παραμένει Νῆσος Ἱερὰ καὶ ἀγιοτρόφος. Ἀμήν.

Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Ν. Καλλιανός
Ἐφημέριος Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος Σκοπέλου
Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου 2018